

Intrige, skrivnosti in darila zgodovins

Spontana gesta prvega moža Amerike, ki ni ostala neopažena: zakaj, kako in s kakšnimi nameni je predsednik Bush ob slovesu poljubil šefinjo našega protokola
Ksenijo Benedetti, so se spraševali radovedni, če ne kar zlobni in nevoščljivi jeziki.



Predsednikov **poljub**

Tekst:
PETRA KANCER
Foto:
BARBARA ČEFERIN
in BOBO

Kdo je bila elegantna svetlolaska v zlatem, ki jo je predsednik Bush ob slovesu naklonjeno poljubil? In ali je njegova soproga le kratek čas pred tem resnično, incognito, in ko so že vsi menili, da je varno na poti na letališče, v slovenskem narodnem svetišču na Brezjah v slovo poljubila skrivnostnega patra? Kakšno je v resnici znamenito letalo najbolj varovanega moža sveta in kaj se skriva v lično zavitih darilih, ki so se izmenjavala med našimi in tujimi politiki? In kaj se je v poznih nočnih urah dogajalo na brniškem letališču in na gradu Brdo pri Kranju? Vse to smo povprašali tiste, ki bi morali vedeti.

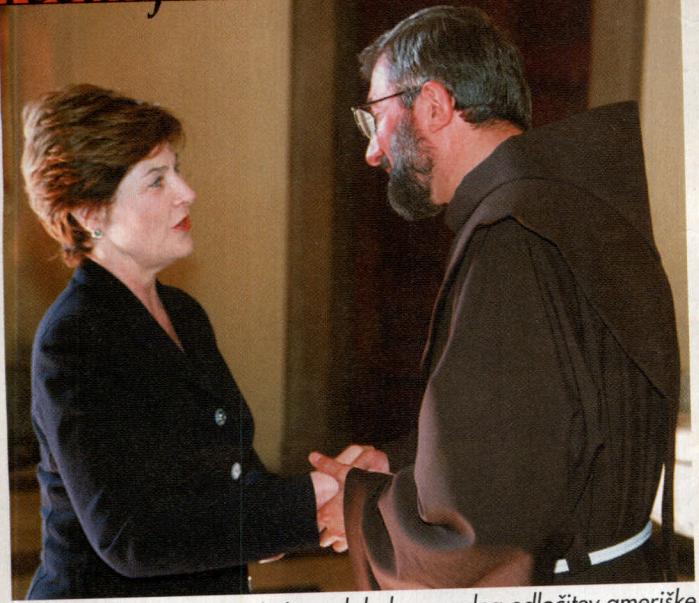
Skrivnostna dama v zlatem

Resnico in vse skrivnosti iz zakulisja gotovo pozna KSENIJA BENEDETTI, šefinja protokola Republike Slovenije, zato smo se na klepetu oglasili pri njej.

● Kakšen je bil vaš prvi stik z visokimi gosti?

Pričelo se je s prihodom predsednika Busha na Brnik. V Sloveniji imamo navado, da ob uradnih obiskih šef slovenskega protokola in veleposlanik države, iz katere prihaja obisk, skupaj vstopita v letalo in gostom zaželita dobrodošlico, sama pa še pojasnim, kako bo potekal ceremonial. A v letalu ameriškega predsednika, v sloviti Air Force I, Američani nimajo navade spu-

srečanja Bush-Putin



Za nemajhno presenečenje je poskrbela nenačudna odločitev ameriške prve dame, da si ogleda slovensko narodno svetišče na Brezjah. Tam jo je sprejel pater Cyril Božič, ji razkazal baziliko (najbolj so jo navdušile orgle), potem se je Laura Bush še vpisala v knjigo pomembnih gostov, kupila nekaj spominkov, v dar dobila monografijo Brezij in pomanjšan odlitek Svetе družine, kipa Staneta Kolmana, za konec pa je patra v slovo baje celo poljubila.

Za zahtevni ter do zadnjega koraka in minute dodelani protokol obiska so skrbele (z leve, v smeri urnega kazalca): Tanja Kolenc Koprič, državna podsekretarka, pristojna za rusko delegacijo, Neva Sosič

Margon, svetovalka vlade, skrbele je za damske program, Zdenka Simčič, svetovalka vlade, na skrbi je imela ameriško delegacijo, in Ksenija Benedetti, šefinja protokola Republike Slovenije.

ščati gostov. Zato je trajalo kar nekaj dni, da so mi vstop do končno odobrili. Spremljal me je tudi šef ameriškega protokola, ki je skupaj z drugimi člani protokola in vlade prispel v Slovenijo uro pred svojim predsednikom, s starim predsedniškim letalom.

Darili naše države ameriškemu in ruskemu predsedniku: kristalni globus Rogaške, na katerem je bila Slovenija označena s pozlato, in medeninast svečnik, ki so ga v delavnici Alojza Pirnata izdelali po načrtih Jožeta Plečnika.



Naša predsednik države in predsednik vlade sta od ruske strani dobila v dar porcelanasto veduto z motivom Kremlja. Dr. Drnovšek pa nam je ob tej priložnosti še zaupal, da je od predsednika Putina ob zimskem srečanju v St. Antonu dobil posebej dragu mu darilo, ročno uro z vgraviranim podpisom ruskega predsednika. Sam mu je takrat kot navdušenemu smučarju predal Elanove smuči carving (višine 176 cm, če smo natančni).



● Seveda nas zanima, kako je od znotraj videti to slavno letalo.

To je resnično ogromno letalo, ki ima svoji velikosti navkljub prostora le za 74 ljudi. Na pogled od znotraj sploh ni videti kot letalo, temveč kot ekskluzivno stanovanje, ki človeku ponuja vse, kar potrebuje, in še več – dnevni prostor, kopalcico, kuhinjo ... Ob odhodu mi je predsednik Bush zaupal tudi, da ima v letalu celo telovadnico in da bo na poti domov malo potelovalil.

● In kakšen je bil vaš prvi vtis o predsedniku?

Vzdusje v letalu je bilo zelo sproščeno, kot da bi se poznali že od nekdaj. Gospod Bush je izredno šarmantan gospod. Oba s soprogo sta bila oblečena zelo klasično – predsednik v temno obleko, gospa Bush v temen hlačni kostim. Dogovorili smo se namreč, da bosta obe predsedniški soprogi v hlačah, saj je bil damskega program dokaj razgiban in je bilo tako pač bolj praktično. Veste, danes so hlače ob takšnih priložnostih mnogo bolj pogoste kot včasih, ko so bile po protokolu za dame celo prepovedane.

● Projekt Brdo je bil zah teven, kajne?

Res je, kajti treba je bilo brez napake izpeljati štiri za Slovenijo zelo pomembne pogovore. Vse je moralo biti res natančno načrtovano, saj se predsednika pred uradno predstavljivo na terasi gradu nista smela kar naključno srečati. Res bi bilo mučno, če bi se nepričakovano zaletela nekje na hodniku. To bi bil protokolarni samomor!

● Drži pa, da visoka go sta pri nas nista prav nič pojedla?

Očitno njihovi kuharji na letalu zelo dobro kuhači, saj smo jim kulinarično oskrbo vseskozi ponujali in jo imeli za vsak primer tudi pripravljeno, pa so nam zagotovljali, da nista lačna. Na Brdu smo postregli le z vodo in s sokovi.

● Nespregledana pri tem vrhunskem srečanju ni ostala niti vaša garde roba.



Štefka Kucan je od prvega ameriškega para dobila v dar šatuljo z motivom Beli hiše, v kateri se skrivata originalna podpisa Laure in Georga W. Busha.



Premier dr. Drnovšek je od predsednika Busha dobil kavbojsko navdihnjene črne usnjene škornje z osebnim posvetilom predsednika, ki jih bo zagotovo rad nosil v prostem času, predsednik Kučan pa lično usnjeno potovalno torbico z ameriškim pečatom, ki ga bo morda odslej spremljala po svetu. Rado Lenard, šef protokola predsednika republike, nam je kot zanimivost povedal, da imajo Američani stroga pravila glede podarjanja daril in njihove vrednosti in da strogo ločijo osebna darila med državniki in darila državi.



Naša prva dama je ameriški podarila klubski prti iz idrijske čipke in kristalno vaško situlo, izdelano v omejeni seriji s certifikatom in z razlagom o izvoru. Oboje je bilo zapakirano v lično temno modro škatlo z grbom Republike Slovenije.



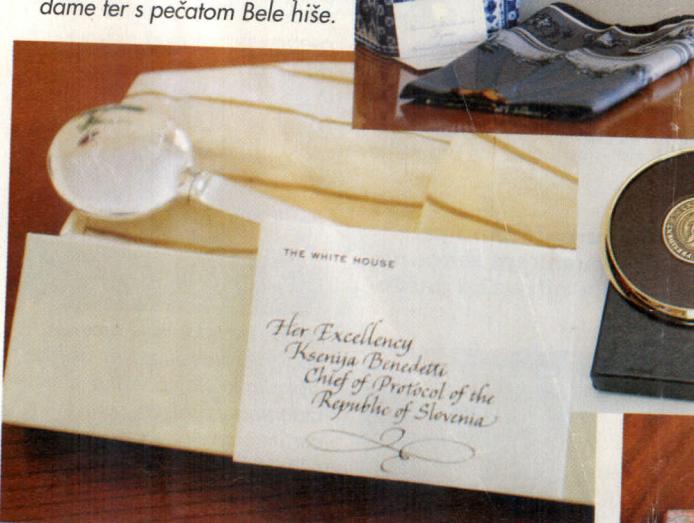
Ja, kar nekaj komentarjev sem slišala na to temo. Odločila sem se za kostim iz grobe svile zlato oker barve, ki mi ga je sesila Eva Kosovel. Čeprav večinoma stavim na temnejše barve, sem se tokrat odločila za svetlo, ki pa je v resnici precej bolj umirjena, kot je videti na fotografijah. Hkrati pa iz praktičnih razlogov ni bilo slabo, saj sta me predsednika tako v množici lažje opazila in sta takoj vedela, kam koračati. Prvič po 15 letih sem tudi obula čevlje z nizkimi petami, kupila sem jih komaj dan prej, 15 minut pred zaprtjem trgovin, ker sem vedela, da dan ne bo ne lahek ne kratek.

• Za konec pa se je zgodil usodni poljub?

Ja, ta poljub ... Predsednik Putin se mi je ob slovesu lepo zahvalil za skrb in pohvalil našo organizacijo. Predsednik Bush, ki je kot človek za odtenek bolj sporočen, komunikativen in spontan, pa me je ob slovesu kar naenkrat potegnil k sebi in me poljubil. A sploh nisem bila edina, ki jo je poljubil! V vrsti ob meni je stala še Zdenka Simčič, ki je skrbela za ameriško delegacijo, in v slovo je poljubil tudi njo. Še bolj zadaj je stala Neva Sosič Margon, odgovorna za damski program. Stopil je tudi k njej, in ko mu je povedala, za kaj je skrbela, se je spontano nasmejal in dejal: »Kljub vsemu bom poljubil tudi vas.« Doslej se mi je to zgodilo že enkrat, ob obisku poljskega predsednika Kwa-

Šefinja našega protokola Ksenija Benedetti je od Rusov dobila porcelanasto skrinjico z ljudskim motivom in svileno ruto,

od Američanov pa srebrn nož za odpiranje pisem z vgraviranim podpisom ameriškega predsednika in prve dame ter s pečatom Bele hiše.



snievskega. Njihov veleposlanik mi je kasneje povedal, da je to velik kompliment zame osebno in za moje delo.

• Seveda vas moram povprašati tudi o domnevnom poljubu gospe Busheve s patronom Cirilom in njeni nepričakovanji odločitvi, da obišče Brezje?

Ve se, da je bil tako ruski kot ameriški program vnaprej natančno dogovoren, dodelan je bil vsak korak in vsaka minuta. Vendar je jasno, da lahko gostje v vsakem trenutku izrazijo kako željo, ki ni vključena v uradni program. Iznajdljivost ter profesionalnost protokola se pokaže prav v tem, da uspe želji brez večjih zapletov ustreči. Ko je na primer poljski predsednik Kwasniewski ob obisku pri nas že odhalil proti letališču, si je nenadoma zaželel ustaviti se še v Kranjski Gori. Seveda je to za nas pomenilo velike težave, zapreti smo morali tako rekoč vse mesto, a smo zadevo izpeljali. Nato si je zaželel še postanka v neki domači gostilni in tudi pri tem smo mu ustregli. Torkrat pa je bilo tako, da je ameriška prva dama svojo željo, da bi obiskala Brezje in patra Cirila Božiča, izrazila šele med kosiom v blejskem hotelu Toplice. Ko so moje sodelavke za to izvedele, so seveda takoj stopile v akcijo in speljale vse potrebitno. Tako se je Laura Bush na poti na letališče po lastni želji za 20 minut ustavila na Brezjah. Ameriška stran pa je že prej prosila, in tako je bilo dogovorjeno, da se vse dame iz spremstva poslovijo že na Bledu



Med damskega programom na Bledu je Laura Bush pobliže spoznala našo prvo damo Štefko Kučan, soprogo zunanjega ministra Marjetko Rupel in ministrsko svetnico Nevenko Črešnar Pergar. Da so bile vse štiri dame oblecene v elegantne hlačne kostime, ni bilo naključje, tako je namreč predlagal protokol. Laura Bush se je odločila za odlično krojen, temno moder kostim, Štefka Kučan za klasičen svetel kostim s kratkimi rokavi, Nevenka Črešnar Pergar za tridelni kostim svetlo sive barve, majica je bila lično okrašena z vezenjem, še posebej pa se je v modnem pogledu odlikovala gospa Ruplova, ki je blazer z zeleno-zlatim vzorčenjem in bele hlače skombinirala s črno-belim poletnim klobukom, njena ogrlica pa se je barvno odlično ujemala z oranžno-rdečim šalom. Neopažen ni ostal tudi njen preostali nakit, predvsem prstani so poželi občudovanje ameriške prve dame.

in da gospe Busheve nobeden od nas ne spremila na letališče. To sicer ni običajno, a smo željo gostov upoštevali. Zagotovo pa vem, da je gospa Kučanova Lauri Bush med vožnjo z Brnika na Bled Brezje omenila in ji povedala o znani cerkvi, ki jo je obiskal tudi že papež. Najbrž je to zbudilo njen zanimanje. Izpe-

Ijava takšnih nenadnih akcij brez zapletov pa je za protokol vse prej pohvala kot pa dokaz neprofesionalnosti.

Nadaljevanje na strani 72

Dr. Alja Brglez in Miha Rot iz urada vlade za informiranje sta od ruske strani dobila srebrn nož za odpiranje pisem, Rot pa od Američanov še lične manšetne gume z grbom, njegova kolegica Barbara Sedmak, vodja medijskoga spremljanja na letališču, pa obtežilnik.

